

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7CoPr/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512213908
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adela Unčovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1512213908.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adely Unčovskej a členov senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a JUDr. Mariany Harvancovej, v právnej veci žalobcu: CBA Slovakia, a.s., IČO: 36 620 319, Dukelských hrdinov 2, Lučenec, zastúpeného: JUDr. Alexander Filo, advokát, P.Rádayho 14/A, Lučenec proti žalovaným: 1/ V. R., nar. X.X.XXXX, bytom Y. XX, A., 2/ Ľ. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. X, A., 4/ W. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. X, A., 5/ Z. B., nar. X.X.XXXX, bytom S. X, A., 6/ R. M., N.. XX.X.XXXX, A. C. X, A., 7/ K. P., N.. X.X.XXXX, A. A. (adresa trvalého pobytu neuvedená v Registri obyvateľov SR), 8/ Alexandra Szabadošová, nar. 4.8.1986, bytom Š. XX, A., 9/ Q. M., N.. XX.X.XXXX, A. M. XX, A., 10/ D. V., N.. X.X.XXXX, A. T. XX, A., o zaplatenie 13 533,69 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 10.11.2017, č.k. 47CPr/18/2012-410, jednomyselne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

Žalovaným 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9 a 10 sa proti žalobcovi nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu vo výške 50% uplatneného nároku voči žalovaným 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9 a 10. Zároveň vyslovil, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil § 182 ods. 1, 2, 3, § 184 ods. 3 a § 189 ods. 1, 2, 3 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce (ďalej len „Zákonník práce“) a vecne tým, že pri zodpovednosti zamestnanca za schodok v prípade uzavretia dohody o hmotnej zodpovednosti dochádza k obráteniu dôkazného bremena a zamestnancovo zavinenie sa prezumuje. Uviedol, že vzhľadom na toto postavenie zamestnanca by sa malo vyvážiť povinnosťou zamestnávateľa zabezpečiť svojim zamestnancom také pracovné podmienky, aby mohli riadne plniť svoje úlohy bez ohrozenia zdravia a majetku a pokiaľ sa zistia v tomto ohľade nedostatky, je povinný urobiť také opatrenia, aby došlo k ich odstráneniu a zamestnávateľ mal sústavne kontrolovať, či si zamestnanci plnia svoje povinnosti tak, aby nevznikali škody. Z vykonaného dokazovania zistil, že žalovaní poukazovali na to, že nemali vytvorené dostatočné pracovné podmienky, hlavne pokiaľ ide o personálne obsadenie na predajni, keď na predajni malo byť 8 zamestnancov, a to 4 v dopoludňajšej zmene a 4 v popoludňajšej zmene, pričom z pripojeného výkazu počtu zamestnancov na jednotlivé zmeny za celé inventúrne obdobie mal preukázané, že len máloktoré dni bol celkový počet zamestnancov 8, keď je zrejmé, že niekedy boli na zmene 2 zamestnanci, niekedy 1 zamestnanec a často dochádzalo ku krádežiam. Vychádzal z tvrdení žalovaných, že personálne obsadenie nebolo dostatočné, čo malo dopad hlavne na ochranu tovaru, zároveň mal preukázané, že na predajni nebol kamerový systém. Poukázal na všeobecný poznatok z

prejednávanych prípadov, v rámci ktorých sa objavil rovnaký problém za rôzne inventúrne obdobia, a to v súvislosti s nedostatočným počtom zamestnancov. V danej veci vyvodil príčinnú súvislosť medzi vznikom schodku a zodpovednosťou žalovaných v tom, že zamestnávateľ nevytvoril riadne pracovné podmienky spočívajúce hlavne v nedostatočnom počte zamestnancov na predajni a absencii kamerového systému, čo malo priamy dôsledok na ochranu zverených hodnôt. Zodpovednosť žalovaných vyhodnotil tak, že sčasti sa zbavili zodpovednosti v hodnote 50%, keď práve nedostatočná ochrana tovaru v súvislosti s nedostatkom personálu vyvolávala zodpovednosť zamestnávateľa, ktorý mal povinnosť podmienky vytvárať. Zbavenie zodpovednosti v rozsahu 50% videl v tom, že personálne obsadenie bolo v rozsahu v priemere 50%, čomu zodpovedá aj zodpovednosť. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a vyslovil, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania, keďže žalobca aj žalovaní mali čiastočný úspech v konaní v rozsahu 50%.

3. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorého všeobecne platí, že ako prípad zbavenia sa zodpovednosti za schodok na zverených hodnotách je nevytvorenie pracovných podmienok a tým možnosť chrániť zverený majetok a to aj z dôvodu nedostatočného počtu zamestnancov na predajni a tým spojený nedostatočný dozor. Uviedol, že s týmto názorom možno súhlasiť iba v prípade, ak je zároveň bezpečne preukázané, že práve táto okolnosť bola príčinou schodku ako aj to, že medzi touto okolnosťou na strane zamestnávateľa a samotným schodkom, resp. jeho vznikom je daná aj príčinná súvislosť. Poukázal na to, že samotná okolnosť, že nevytvoril pre zamestnancov predajne vhodné pracovné podmienky, aby mohli ochraňovať majetok (preukázanie ktorej popiera), nemohla sama osebe spôsobiť, že tovar z predajne zmizol, resp. pri inventúre chýbal. Mal za to, že k tomu, aby tovar z predajne fyzicky zmizol, je okrem údajného nevytvorenia vhodných podmienok na predajni logicky nevyhnutná aj iná skutočnosť, napr. úmyselné konanie tretích osôb, najmä zákazníkov, ktorí chýbajúci tovar z predajne ukradli. Podľa jeho názoru bolo zo strany žalovaných potrebné preukázať aj to, aká veľká časť schodku vznikla iba protiprávnym konaním zo strany tretích osôb krádežami tovaru zákazníkmi a že uvedené krádeže tovaru zo strany zákazníkov zapríčinil výlučne žalobca nevytvorením vhodných pracovných podmienok. Uviedol, že všetky súdom uvádzané dôvody zbavenia sa zodpovednosti zamestnancov smerujú výlučne k záveru, že konkrétnym mechanizmom vzniku časti schodku mohli byť iba krádeže páchané zo strany tretích osôb, avšak v prvoinštančnom rozsudku sa neuvádzajú žiadne konkrétne skutkové okolnosti, z ktorých by bolo jednoznačne preukázané, že práve polovica schodku vznikla skutočne iba krádežami ani to, že medzi takýmito inými zavinenými skutočnosťami a časťou vzniknutého schodku je daná príčinná súvislosť. Podľa jeho názoru nebolo preukázané, či sa zákazníkmi krádeže mohli stať výlučne iba z dôvodu, že si zamestnávateľ opomenul plniť svoju povinnosť zabezpečiť vhodné podmienky na predajni a nie len z toho dôvodu, že si zamestnanci neplnili riadne svoje povinnosti chrániť majetok zamestnávateľa. Poukázal na to, že ak by sa aj preukázalo, že časť schodku vznikla iba krádežami zákazníkov, bolo by nevyhnutné preukazovať aj to, kto spôsobil tieto dôsledky, či zamestnanci neplnením svojich povinností alebo zamestnávateľ neplnením si svojich povinností, pričom k vyriešeniu tejto otázky je potrebné skúmať, že porušenie povinností zo strany koho - zamestnanca alebo zamestnávateľa, spôsobilo, že ku krádežiam zo strany zákazníkov vôbec došlo. Namietal, že uvedené skutočnosti súd prvej inštancie vôbec neskúmal, ani ich nevyhodnotil a vôbec sa nezaoberal otázkou, či príčinou schodku bola aj skutočnosť, že žalovaní ako hmotne zodpovední zamestnanci si neplnili svoje povinnosti pri ochrane tovaru pred jeho odcudzením zákazníkmi. Namietal, že žiadny dôkaz zo strany žalovaných nebol produkovaný, ani z hlásení polície nevyplýva, že by počas inventúrneho obdobia boli z predajne na políciu hlásené nejaké prípady krádeží, pričom údajné krádeže ako príčina schodku sú iba domnienkou žalovaných. Poukázal na to, že ani z praktického hľadiska nie je možné, aby daný schodok vznikol iba krádežami zákazníkov, nakoľko pri celkovej zistenej hodnote schodku 26 434,25 eur v pomere ku 314 kalendárnych dní vyjde hodnota 84,18 eur denne, v ktorej by museli zákazníci každodenne odcudziť tovar z predajne, aby k takému vysokému schodku takýmto mechanizmom mohlo dôjsť. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie v plnom rozsahu aj vo vzťahu ostávajúcich 50% uplatneného nároku a zaviazá žalovaných na plnú náhradu trov konania.

4. Žalovaní sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

5. Podľa § 182 ods. 1 Zákonníka práce ak zamestnanec prevzal na základe dohody o hmotnej zodpovednosti zodpovednosť za zverenú hotovosť, ceniny, tovar, zásoby materiálu alebo iné hodnoty určené na obchod alebo obrat, ktoré je povinný vyúčtovať, zodpovedá za vzniknutý schodok. V dohodách

sa môže so zamestnancami súčasne dohodnúť, že ak budú pracovať na pracovisku s viacerými zamestnancami, ktorí uzatvorili dohodu o hmotnej zodpovednosti, zodpovedajú s nimi za schodok spoločne (spoločná hmotná zodpovednosť).

6. Podľa § 182 ods. 2 Zákonníka práce dohoda o hmotnej zodpovednosti sa musí uzatvoriť písomne, inak je neplatná.

7. Podľa § 182 ods. 3 Zákonníka práce zamestnanec sa zbaví zodpovednosti celkom alebo sčasti, ak preukáže, že schodok vznikol celkom alebo sčasti bez jeho zavinenia.

8. Podľa § 184 ods. 3 Zákonníka práce ak zamestnanec so spoločnou hmotnou zodpovednosťou, ktorého pracovný pomer sa skončil alebo ktorý bol preradený na inú prácu alebo iné pracovisko, alebo bol preložený, zároveň nepožiada o vykonanie inventarizácie, zodpovedá za prípadný schodok zistený najbližšou inventarizáciou na jeho predchádzajúcom pracovisku.

9. Podľa § 189 ods. 1 Zákonníka práce zamestnanec, ktorý zodpovedá za schodok alebo za stratu predmetov, je povinný nahradiť schodok alebo stratu v plnej sume.

10. Podľa § 189 ods. 2 Zákonníka práce pri spoločnej zodpovednosti za schodok sa jednotlivým zamestnancom určí podiel náhrady podľa pomeru ich priemerných zárobkov, pričom zárobok ich vedúceho a jeho zástupcu sa započítava v dvojnásobnej sume.

11. Podľa § 189 ods. 3 Zákonníka práce podiel náhrady určený podľa odseku 2 nesmie u jednotlivých zamestnancov s výnimkou vedúceho a jeho zástupcu presiahnuť sumu rovnajúcu sa ich priemernému mesačnému zárobku pred vznikom škody. Ak sa takto určenými podielmi neuhradí celá škoda, zvyšok je povinný uhradiť vedúci a jeho zástupca podľa pomeru svojich priemerných zárobkov.

12. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

13. Podľa § 470 ods. 2 C.s.p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

14. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem s použitím § 378 ods. 1 v spojení s § 470 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

15. V prejednávanej veci z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou podanou dňa 20.6.2012 domáhal voči žalovanej 1/ zaplattenia 3 938,79 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% od 1.12.2010 do zaplattenia, voči žalovanej 2/ zaplattenia 3 074,96 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% od 2.12.2010 do zaplattenia, voči žalovanej 3/ zaplattenia 3 652,10 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% od 2.12.2010 do zaplattenia, voči žalovanému 4/ zaplattenia 425,68 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% od 30.11.2010 do zaplattenia, voči žalovanej 5/ zaplattenia 422,26 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% od 30.11.2010 do zaplattenia, voči žalovanej 6/ zaplattenia 426,30 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% od 1.12.2010 do zaplattenia, voči žalovanej 7/ zaplattenia 398,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% od 30.11.2010 do zaplattenia, voči žalovanej 8/ zaplattenia 398,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% od 2.12.2010 do zaplattenia, voči žalovanej 9/ zaplattenia 398,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% od 30.11.2010 do zaplattenia, voči žalovanej 10/ zaplattenia 398,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% od 14.12.2010 do zaplattenia a náhrady trov konania titulom vzniknutého schodku na základe dohody o spoločnej hmotnej zodpovednosti žalovaných ako zamestnancov žalobcu.

16. Súd prvej inštancie v poradí prvým rozsudkom uložil žalovanej 1/ povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.969,39 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 1.12.2010 do zaplatenia, žalovanej 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.537,48 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 2.12.2010 do zaplatenia, žalovanej 3/ povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.826,05 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 2.12.2010 do zaplatenia, žalovanému 4/ povinnosť zaplatiť žalobcovi 212,84 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 30.11.2010 do zaplatenia, žalovanej 5/ povinnosť zaplatiť žalobcovi 211,13 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 30.11.2010 do zaplatenia, žalovanej 6/ povinnosť zaplatiť žalobcovi 213,15 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 01.12.2010 do zaplatenia, žalovanej 7/ povinnosť zaplatiť žalobcovi 199,20 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 30.11.2010 do zaplatenia, žalovanej 8/ povinnosť zaplatiť žalobcovi 199,20 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 02.12.2010 do zaplatenia, žalovanej 9/ povinnosť zaplatiť žalobcovi 199,20 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 30.11.2010 do zaplatenia a žalovanej 10/ povinnosť zaplatiť žalobcovi 199,20 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 14.12.2010 do zaplatenia. Vo zvyšku žalobu zamietol a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

17. Odvolací súd rozhodujúci na odvolanie žalobcu uznesením zo dňa 28.6.2017, č.k. 5CoPr/7/2013-383 rozsudok súdu prvej inštancie v časti, ktorou uložil žalovanej 3/ povinnosť zaplatiť žalobcovi 1 826,05 eur s 9% ročným úrokom z omeškania od 2.12.2010 do zaplatenia a v časti, ktorou vo zvyšku žalobu voči žalovanej 3/ zamietol zrušil a konanie v tejto časti proti žalovanej 3/ zastavil z dôvodu, že smrťou žalovanej 3/ vznikol neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, pričom nebolo možné v konaní ďalej pokračovať s právnymi nástupcami (dedičmi) zomrelej žalovanej 3/ z dôvodu, že uplatňovaný peňažný nárok zamestnávateľa smrťou zamestnanca (žalovanej 3/) zanikol, neprechádza na iný subjekt. Zároveň v zastavujúcej časti vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Posledným výrokom rozsudok súdu prvej inštancie vo zvyšnej napadnutej časti zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie z dôvodu nepreskúmateľnosti napadnutej časti rozhodnutia, nakoľko v ňom absentujú dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil, a z toho vyplývajúci jednoznačný a nepochybný záver o nedôvodnosti žaloby v zamietajúcej časti, keďže z odôvodnenia prvoinštančného rozsudku nevyplývalo, akým spôsobom vyhodnotil príčinnú súvislosť medzi zistenými skutočnosťami a vzniknutým schodkom, a to v rozsahu 50%.

18. Odvolací súd už vo svojom prvom rozhodnutí konštatoval, že súd prvej inštancie pri posúdení nároku žalobcu správne vychádzal zo zodpovednosti zamestnanca za schodok na zverených hodnotách, ktorá je zvláštnou pracovnoprávnou zodpovednosťou vyznačujúcou sa sprísnenými podmienkami vo vzťahu k zodpovednému subjektu, t.j. k zamestnancovi. Pri tomto druhu zodpovednosti sa predpokladá zavinené spôsobenie schodku zamestnancom, takže sa zamestnanec zodpovednosti za škodu zbaví úplne alebo čiastočne iba vtedy, ak preukáže, že schodok vznikol úplne alebo sčasti bez jeho zavinenia. Pri zbavení sa zodpovednosti musí zamestnanec preukázať nielen existenciu skutočností nasvedčujúcich tomu, že schodok mohol vzniknúť úplne alebo čiastočne bez jeho zavinenia, ale i príčinnú súvislosť medzi týmito skutočnosťami a vznikom schodku.

19. Je zrejmé, že súd prvej inštancie dospel k záveru, že medzi vznikom schodku a nedostatočným personálnym obsadením predajne je príčinná súvislosť. S týmto záverom sa odvolací súd stotožňuje, keď v konaní bolo jednoznačne preukázané, že žalobca ako zamestnávateľ nevytvoril žalovaným ako zamestnancom vhodné pracovné podmienky umožňujúce im plniť si svoje povinnosti, t.j. ochraňovať žalobcom im zverenú hodnotu a jeho majetok, ktorá skutočnosť mala vplyv na vznik schodku. Ak sa dôsledne rozoberie obsadenosť predajne predavačkami na jednotlivých zmenách, musí sa dospieť k záveru, že plná obsadenosť personálom (deklarovaná samotným žalobcom ako 4 predavačky na jednej zmene) bola dodržaná iba v necelých 49% všetkých zmien za rozhodné obdobie, vychádzajúc z prehľadu počtu predavačiek na jednotlivých zmenách od 30.9.2009 do 10.8.2010 predloženého žalobcom. Z celkových 525 zmien boli iba v 254 zmenách na predajni štyri predavačky, v ostatných zmenách boli iba 3, 2 a dokonca 1 predavačka. Ak teda súd prvej inštancie konštatoval obsadenosť predajne na 50% a z toho vyvodil zbavenie sa zodpovednosti žalovaných v rozsahu 50%, postupoval správne.

20. Za danej situácie, keď žalovaní nemali vytvorené dostatočné podmienky na to, aby mohli ochraňovať majetok žalobcu, v dôsledku čoho ani nemohli zabrániť krádežiam v predajni, nemožno ich zároveň neprímerane zaťažovať dôkazným bremenom vo vzťahu k preukázaniu, či a ako často dochádzalo ku krádežiam, akého tovaru, a z ktorých častí predajne, keď súd prvej inštancie vychádzal z výpovedí

žalovaných, že ku krádežiam dochádzalo, že išlo o lokalitu, v ktorej sa vyskytovali časté krádeže, hoci nebolo preukázané, že krádeže boli v rozhodnom období hlásené na OR PZ v Bratislave V, čo vyplýva zo správy zo dňa 27.11.2012, na ktorý dôkaz súd prvej inštancie neprihliadal. Pri 50%-nej obsadenosti predajne predavačkami je zrejmé, že o konkrétnych krádežiach ani nemohli mať vedomosť, keď vykonávanie dozoru nad tovarom bolo za uvedených podmienok vylúčené. V tejto súvislosti je potrebné upriamiť pozornosť na skutočnosť, že v predajni nebol kamerový systém a tovar nebol ani iným spôsobom zabezpečený, ktorú skutočnosť predavačky (žalované) signalizovali vedúcej predajne s tým, aby uvedený problém riešila s manažérkou a apelovali na dodržiavanie obsadenosti predajne predavačkami v jednotlivých zmenách ako aj na zabezpečení tovaru. V danom prípade podľa názoru odvolacieho súdu nemožno od žalovaných spravodlivo požadovať, aby preukázali krádeže v predajni za rozhodné obdobie, ktoré ako jediný dôvod vzniku schodku prichádzal do úvahy, keď zároveň z vykonaného dokazovania nevyplývajú skutočnosti preukazujúce zanedbanie iných pracovných povinností zo strany žalovaných.

21. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne a právne správny potvrdil.

22. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 378 ods. 1 a § 396 ods. 2 C.s.p., a v konaní plne úspešným žalovaným nepriznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania zohľadňujúc skutočnosť, že žiadne trovy im v odvolacom konaní nevznikli.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).